

Առաջին մը կատարելու Մխիթար Աբբա-
հօր շիրմին, որուն վրայ ծնրադիր կ'ամ-
փոփէր ինքզինքը աղօթքի մէջ, կը բաժ-
նուէր մեզմէ Հոգեւոր Տէրը կրկնելով
«Կեցչ Մսկիթար», «Կեցչ Մխիթարեան
Մխարանութիւնը», ու մաղթելով վերստին
միշտ յարաճուն վերելք իր դործունչու-
թեան այլեւայլ մարդկերուն մէջ։ Ու միա-
բաններս ալ կը կրկնէինք յուզուած «Կեց-
չ Հոգեւոր Տէրը», «Կեցչ Նուիրապե-
տութիւնը», մինչ արդէն շոգեմակոյշը
պատրաստ կը սպասէր առաջնորդելու դին-
քը Փիառասիէ Ծովականական կը մը կ'ամ-
փոփէր ինքզինքը աղօթքի մէջ, կը բաժ-
նուէր մեզմէ Հոգեւոր Տէրը կրկնելով
«Կեցչ Մսկիթար», «Կեցչ Մխիթարեան
Մխարանութիւնը», ու մաղթելով վերստին
միշտ յարաճուն վերելք իր դործունչու-
թեան այլեւայլ մարդկերուն մէջ։ Ու միա-
բաններս ալ կը կրկնէինք յուզուած «Կեց-
չ Հոգեւոր Տէրը», «Կեցչ Նուիրապե-
տութիւնը», մինչ արդէն շոգեմակոյշը
պատրաստ կը սպասէր առաջնորդելու դին-
քը Փիառասիէ Ծովականական կը մը կ'ամ-

۱۰۸

—000—

Ի ՇՆՈՐՀԱԲԵՐ ԳՎԱԼՈՒՄԱՍ ԱՄԵՆ. ՀՈԳԵՒԹՈՐ ՏԵԱՌՈՒ
ԳՐԻԳՈՐԻ ՊԵՏՐՈՎԻ ԺԵ

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ ՏԱՆ ԿՒԼԻԿԻՈՅ

Յարձան պղընձիկ դրում եցէք. Մե՞ծ է օրս այս: —
Տուն Միխարայ գոչէ. «Օրինեալ ես որ զաս»:
Միքու ընթիւնուր կրկնեն բգնյան միարան.
Եւ խնկէ զօտ տանարիս բոյրն օրինուր եան:

Այն ինչ դպդար առեւալ ահեղ փոքրոկիս՝
Յոզգոյն նժդեհ որդւց յափումս զան Հանդրին-
Ո՞ր բերկրութիւն քան զայս քանցրիկ մեզ ի յոյս,
Ո՞ր աւետիք յերկնից հասեալ ի խրախոյս:

Զաստուածային սէր կնիք եւ դրօշ Քեզ կազմեալ
Առ Մըխիքար փութաս հոգով և հզափայլ,
Նորին շաղաց դիմեալ բզիես եռանդուն
Առ ի Քրիստոս նորոգել զագ մեր ոռօնի։ —

Ո՞հ քաղցրեդ ինձ տեսիլ՝ որում դարք նախկին
Յոգից պարզել տեխնացան յիկա կարողին.
Ահա սէր, լոյս նառագայթեն միւսանգամ
Եւ փարատին մըրեկը սրահց ուանութեան...:

Լուսաւորիչ, Վըկյասէր Քեւ դառնան,
Սուրբ Հայրապետ, ի կեանս՝ ի լոյս Թորգումեան:
Թարգմանչաց հոյլ ի բան, ի զիր Քեզ օնան
Յայգուց Փրկչին Հառք ին Աւելոնին Միհերարկան:

Վայրավատին գազանեաթեկն ահա հօն՝
Զոր Ենեցեաց չար Վարձկանաց հոյլ նախանձու,
Առ քաջ Հովիկըդ յելեւելս ընթանան
Ի Պետրոսեան խառնել գաւիք փրկուրեան :

Երանական զի համ ժամ, զի բեր ըբրկի բացին
Նեկողեցի, Ազգ, Հայրապետու զլոնվի ին.
Երանացի եւ Մըլիքար Պետրոսիան
Ախոյեան մեծ սուրբ Հաւատոյս միութեան:

Հ. ԵՂԻԱ Փ.

1945

ՏԱՐԵԿԱՆ ՏԱՐԵԿԱՆ

ԵՐԱՆԱՃՆՈՒՅ ՄԻՒԹԹՎՐ ԱԲԲԱՀՈՐ
ՏՈՒԵԿԱՆ ՑԻՇԱՑԱԿԻ.

Ամէն տարի անխափան նույիրական պալ-
տականութեան պէս՝ Մխիթարեան նորա-
հաս երիտասարդ վարդապետ մը կը բերէ
իր յարդանքի ու սիրոյ տրիտուրը Երևա-
նի Հիմնադրիս մահուան յիշատակին առի-
թով : 196 բգ տարին է որ կը լուսնայ այս
տարի անոր մահուան . մարմարեայ կա-
փարիչին տակ ամփոփուած է մարմինը,
բայց հողին կը թեւածէ արծուի պէս իր
գեղեցիկ դաստակերտին վրայ, եւ հոն՝
ու հաւաք մո կը բարախէ :

տօնեցին այդ յիշատակը՝ ի ներկայութեան Ռւսութիս Գերապ. Արքահօր՝ Սրապիոն վ. Ռւլուհոնեանի, Մեծարդոյ Հայրելու եւ մտերիմ բարեկամներու։ Այդ յիշատակէն անբաժան է միսիթարեան սաներու սրտին մէջ՝ նաեւ յիշատակը Սամուէլ Մուրատի եւ Ռափայէլ Ղարամեանի, զոյդ բարեբարներու՝ որոնց անունուկտապ քանդակուած է այնքան երախտագէտ աշակերտներու հոգւոյն խորը Տեղի ունեցան երգեր, արտասանութիւններ, ընթերցումներ գեղեցիկ ու զգացուառողերձներու։ Բայց պաշտօնական ճառս խօսը, որուն կ'իյնար հիւսել Մեծն Միւթարի տարեկան ներբողեաննը՝ էր չ. Աւսէն Աղամեան, որ իր ճառին նիւթ առաջետեւեալը. «Ասուուածսիրութիւնը Միւթարի մէջ»։ Գեղեցիկ կերպով ներկայացուց ան թէ ինչպէս Միւթար պատանին եւ յետոյ երիտասարդ քահանայ եւ վագապետ՝ վնասուեց ամէն բանէ վեր զԱսուած, ու սիրեց զայն իր վիշտերուած տառապանքներուն, կըած հալածանքն

բուն, Հիւանդութիւններուն մէջ: Աստուածային սիրոյն ճշմարիտ ցոլացումը, եղբայրակիւն է, ըստ, եւ որուն վրայ ծանրացաւ վեր հանելով Միխթարի մէջ այն իսկական առաքեալի ողին՝ որ իր անձը կը գնէ մերձաւորին համար, այն վսեմ գաղափարականը ծառայելու իր Ազգին, օգտակար ըլլալու ժողովուրդի զանազան խաւերուն, սկսեալ մանուկներէն մինչեւ մեծագոյն գիւտնականը, մինչեւ բարձրագոյն եկեղեցականները: Նոյն այդ բուռն սէրէն մղուած է որ իր Միաբանութեան ալ, պատուը եւ զոհը այդ սիրոյն, տուառ այնպիսի ուղղութիւն մը՝ որ անխոսոր քալէ իր հոգին ճառագայթած լոյսին առաջնորդութեամբ:

—000—

ԱԵՊՏԵՄԲԵՐ 8

Եպտեմբեր 8ը Միաբանութեանս պատ-
թեան մէջ նոռիրական թուական մըն է .
Տնարկութիւնը եւ Միաբանութեան հա-
ր կենսական չնորհքներու ստացումը
դ թուականին զուգագիպած է : Եւ ճիշտ
դ օրուան վերապահուած էր այս տարի
նդիսաւոր Ս. Պատարագի մատուցումը՝
չնորհակալութիւն խաղաղութեան մեծ
առելին :

բրդուն անակնկալ աւետիսի պէս տարած-
երը անակնկալ աւետիսի պէս տարած-
եցաւ խաղաղութեան լուրը ու լեցուց
տերը անպատճում ցնծութեամբ, ամբողջ
իստոնեայ աշխարհ աղօթեց, թափօները
ողմակերպեց: Ա. Զենոնի մեր ամարա-
ցին մէջ ալ, յետ միջօրէի Մայիս 8-ին,
գուեցաւ եռաձայն «Զքեղ Աստուած զո-
րանեմք»ը, խանդավառ եւ յուզուած ո-
ւորութեան մը մէջ: Բայց Սեպտեմբեր

Տ. պիտի ըլլար հանդիսաւոր օրը՝ հոգեկան աւելի զեղուն արտայայտութեան մը: Մինչեւ այդ թուականը արդէն ձափոնն ալ ինկած, ծովու ու ցամաքի վրայ դադրած էր մարդկային ահաւոր նախճիրը, ու սրտերը աւելի բռւռն ու ջերմ սլացքով կը զգային հարկը դիմելու դէպի Տուողը խաղաղութեան պարգեւին:

Հազորդակցութեան միջոցները գեռ չեն սկսած իրենց սովորական ընթացքն առնել: Անդիմական զինուորական իշխանութեան միջոցով կարելի եղաւ սակայն դամել զին: ինքնաշարժ մը փոխադրելու համար գիւղին Վենետիկ՝ Վանքի եւ Մ. Խ. Վարժարանի աշակերտութիւնը: Անդմական իշխանութիւնը աւելի հաճոյք մը պատճառելու համար մեղին՝ հրահանդ տրած էր որ ինքնաշարժը Piazzale Roma-էն ուղղակի Ս. Ղաղարի հողին վրայ փոխադրուէր նորահնար ցամաքահան մեծ լաստափայով:

Հոգեկան անհուն հրճուանքով է որ երգւեցաւ Զայնաւոր Պատարազը, զոր մատոյց Գերպ. Արբահայրը: Եկեղեցին խըռնըւած էր հայ գաղթականներու բազմութեամբ, իտալացի հրաւիրեաներով, շատ մը ծանօթ բարեկամներով կղերական ու աշխարհական դասէ:

Եռանդուն աղօթքը կը բարձրանար ամենուս սրտէն առ Տիրամայրը խունկով ու եռածայն երգեցողութեան մը անոյշ թըրթըրացումներով՝ ի չնորհակալութիւն բոլոր այն առանձնաշնորհնեալ պարգեւներուն համար, զոր հաճած էր տալ Միաբանութեանու իր անդամներուն՝ ամբողջ այս Երկար ու չարտասանջ պատերազմի ընթացքին:

—ooo—

ԱՄԱՎԵՐՁԻ ՀԱՆԴԵՍ Մ. - ՌԱՖԱՅԵԼԵՍՆ ՎԱՐԺԱՐԱՅՆԻ ԱՃԱԿԵՐՑՆԵՐՈՒՆԻՆ

Սեպտեմբեր 8-ի սրբազն օրուան հետ կապուած էր նաև Մ. - Խ. Վարժարանի աշակերտաց վկայականներու բաշխումը: Ս. Ղաղարու եւրոպական գրատան Արակին մէջ, յետ միջօրէի սեղի ունեցաւ

հանդէսը՝ որ կը բացուէր «Զարթիր աշխարհ» քայլերգով, երգուած անթերի ճըշտութեամբ վանքիս Աշակերտներու երգչաց Դասէն: Յաջորդեցին արտասանութիւններ եւ ուղերձները: Պաշտօնական սիրուն ուղերձն մը կարդաց Նշան Սագամեան ի դիմաց իր եւ ըլջանաւարտ ընկերներուն, տողորուած սիրոյ եւ երախտադիտութեան զգացումով հանդէպ իրենց դաստիարակներուն, եւ գիտակից համար սկսած իրենց դաստիարակներուն:

Իտալերէն լեզուով գեղեցիկ ուղերձ մը ըրաւ Յարութիւն Ալեքսանդրան՝ չեշտելով թէ երբեք պիտի չմոռնան, հեռանալէն վերջն ալ վարժարանին սեմէն, այն հոգեկան ապրումները եւ այն աղջային ողին՝ որ նպատակ ունէր կազմելու իրենց մէջ ճշմարիտ հայրենասէրը եւ կրօնասէրը: Փոքրերու կողմէն ալ Անդրանիկ էպէյեան կարդաց «Երթայք բարով» կողմիկ ուղերձներձ մը՝ մաղթելով իրենց երէց ընկերներուն փայլուն ապազայ:

Արտասանուեցան Դ. Վարուժանի «Օրհնութիւն» եւ «Հայր օրհնէ» կտորները, եւ երգուեցան բացի եւրոպական ուրիշ երգերէ՝ նաև կոմիտաս Վ. ի «Զիդ տու» ժողովրդական դիւթիչ երգը քառաձայն:

Հանդէսը շատ համեստ ու ընտանի մը ժնուրտ մունէր. կը նախագահէր Միաբանութեանս Ընդհ. Արբահայրը՝ Գերպ. Սրապիոն Վ. Ուլուհոնձեան, ներկայ էին Վ. Հայրեր, Վարժարանի Տեսչական Մարմինը, գաղթական հայերէն մէկ քանի ընտանիքներ եւ անհատներ: Ներկայ էր նաև իր ընտանիքով Պր. Գ. Կառվարենց, որ խօսք առնելով ուղղեց ըրջանաւարտ սաներուն իր կեանքի փորձառութենէն գեղեցիկ դիտողութիւններ, զոր անփորձ պատանիներուն սովոր ենք կրկնել բնդհանրապէս, թէ նոր պիտի ըմբռնեն կեանքին իմաստը, թէ կեանքի ծովուն մէջ նետուելով պիտի հանդիպին խոչընդուներու, թէ պէտք են ամուր կառչած մնալ կրօնքի եւ բարոյականի սկզբունքներուն, եւ ամէն

բանէ վեր առաջնորդուիլ Աստուծոյ երկիրով եւ ծառայել Հայրենիքին: Խօսք առաւ ապա Վարժարանին Ուսումնապետը, որոնք ոռումբերու որոտումին տակ եւ հակառակ բոլոր սրտի տրոփումներուն եւ մտքի ցրումներուն, աշխատեցան, լացուցին ուսումնական տարբին եւ այսօր կ'արկան ու բարոյական դժուարութիւնները, ծանանան հասարակաց գնահատանքին: Ու ծնունդ ժամանակին, զոր Տեսչութիւնը զգացումով հանդէպ Աստուծոյ՝ զիտցաւ նուածել ապա անցաւ վկայականներու բաշխումին:

ՏԵՍՉԱԿԱՆ ՄԱՐՄԻՆ

Տակութեան աջ Հ. ՏՄԱՅԵՆԱԿ Կէթիկնեսն՝ Տեսուչ և Գործակալ — Հ. Ահետիք Շովենս՝ Ուսուցիչ և չոկութիւն պերումով): Պապետ. — (Բացակայ է հոս Ուսումնապետ և Տեսուչ Գործակալ պերումով):

ՇՐՋԱՆԱԼԻԱՌՆԵՐԸ

Զամէն աջ առաջին գիծ.

Ժիրայր Պատմանեան	1928	Աստիս-Ապեկալ	1939
Ռուկան Մարտիկիսն	» 1927	Աստիս-Ապեկալ	1945
Նուպար Հայկակեան	» 1928	Աստիս-Ապեկալ	1945
Զարիկ Պատմասարեան	» 1926	Աստիս-Ապեկալ	1938
Վարդիկ Աւետիսիսն	» 1928	Աստիս-Ապեկալ	1945

Զամէն աջ վերջին գիծ.

Գէորգ Սարգսնեան	1927	Աստիս-Ապեկալ	1945
Յարութիւն Ալեքսանդրան	» 1928	Հոռորոս	1945
Նշան Սագամեան	» 1929	Աստիս-Ապեկալ	1939
Յակոբ Հագիսարեան	» 1929	Աստիս-Ապեկալ	1945

Շըշանաւարտներու այս խմբա-

Քայլարէն մէջ բացակայ է ծնողաց քով վերադարձած ըլլալու	» 1930	Լիոնդ (Վենետիկ)	1941
--	--------	-----------------	------

Հուսկ բաժնուեցան նաեւ մըցանակներ մը-
նացող փոքր Դասու աշակերտներուն, ո-
րոնց մէջ Ոսկերիչեան Գրիգոր կը ստա-
նար առաջին մըցանակը, Սարեան Նուր-
հան երկրորդը, եւ Էպիյեան Անդրանիկի
Երրորդ մըցանակը: Բարի վարքի եւ ջա-
նասիրութեան մէջ արծաթ մետալի կ'ար-
ժանանար դարձեալ վերոյիշեալ Ոսկերիչ-
եան Գրիգոր պատահեակր:

Հանդէսը փակեց Գերպ. Աբբահայրը իր
հայրական խրախուսիչ խօսքերով, եւ ուղ-
ղելով զանոնք յատկապէս շըջանաւարտ
սաներուն, ըստ թէ դուք այսօր կը գըտ-
նուիք ձեր սրտի ուրախութեան լրումին
մէջ: Դուք, ինչպէս ամէն մարդ, հետա-
մուռ կ'ըլլաք այս աշխարհիս վրայ միակ
բանի մը՝ որ երջանկութիւնն է. հասա-
րակ գործառորէն մինչեւ ամէնէն բարձր
մտաւորականը կ'աշխատի ունենալ կեանքի
այնպիսի պայմաններ որ ապահովցնէ իրեն
անդորր ու երջանիկ վիճակ մը: Բայց
այս երջանկութիւնը, աւելցուց, պէտք էք
զիտնալ, որ կը կայանայ հոգիի եւ մարմ-
նի այն ներդաշնակ յարաբերութեան մէջ,
որուն հիմն է Աստուծոյ երկիւղը եւ կը-
րօնքը: Ազատութեան տենչը, որով վառ-
ուած էք դուք այս պահուս, ըլլայ թէ
առաջնորդէ ձեզ սիսալ ճամբաներէ. պայ-
ծառ ու լուսաւոր պահեցէք ձեր մտքին
առջեւ Մեծն Մխիթարի գաղափարականը,
մի՛ մոռնաք ձեզի աւանդուած ողջամիտ
սկզբունքները, եւ այն ատեն պիտի կարե-
նաք ապահով ըլլալ՝ որ պիտի հասնիք
ցանկացուած երջանկութեան: Մեծապէս
փափաքելի էր, ըստ, որ հոս ներկայ
գտնուէին այս պահուս՝ նաեւ ձեր ծնողք-
ները, ու դուք անոնց ձեռքէն ստանայիք
ձեր վկայականները: Բայց անչուչտ հե-
ռու չէ այդ ժամանակն ալ՝ որ անոնք
սեղմեն զձեղ իրենց ծոցին վրայ ու միխ-
թարուին ձեր ատած առողջ դաստիարա-
կութեամբ: Ու ապա օրնենիով անոնց բո-
լոր բարի փափաքներն ու ծրագիրները եւ
մաղթելով ամէն յաջողութիւն՝ փակեց իր
խօսքը:

Ծրջանաւարտներն ու ներկայ գտնուող
Նախկին Սաները միահամուռ խմբուած
դաշնամուրին չուրջ՝ հնչեցուցին խանդա-
վառ կերպով ամէնէն վերջը «Քաջաց զէն-
քի» գեղեցիկ քայլերպը Վարժարանին՝ իր-
բեւ եռանդուն փակում այս ընտանեկան
հաւաքոյթին :

bUf.

ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԱԿԱՆ ԽՈՐ ՎԿԱՅԵԱԼ ՄԸ ՄՈՒԻՐԱՏ - ՌԱՓԱՅԵԼԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ ՆԱԽԿԻՆ ՍԱՆԵՐԻՆ

Մ. - Ռ. Վարդարանի Նախկին Սահմանադրությանը 1921 թվականի Յափառեան ծնած Առաջին Հանրապետության 18-3-1921 օրինի Երևանունքի, յաջողութեամբ աւարտելով Եր քննութիւնները Վեճեատիկի Գա Յարգաքան Համալսարանին առեւտրական մասնաճիշգին, ըստացած է այս տարի Օգոստոս 4ին՝ 102 նիշերով 110ի վրայ, Վկայականը Տնտեսագիտական եւ առեւտրական գիտութեանց :

Փոյթեանդն աշխատող, օրինակ նոյնիսկ իր համալսարանի դասընկերներուն, որոնց ջանացած է օժանդակել եւս գրաւոր աշխատութիւններով։ Երեք տարի եւ ութ ամիս վերջ, յետ կանոնաւոր եւ ժրաշխան կերպով հետեւելու իր ուսումներուն, 360 աշխատանքերու մէջ առաջինն է որ կը յաջողի ամէնէն առաջ առարտելու եւ ստանալու։ Իր վկայականը։

Տասներկու Ռևոլյուցապեսներու եւ վաթսունէ աւելի աշակերտաներու զիմաց ներկայացուցած է եւ պաշտպանած իր աւարտաճառը, որուն նիւթն է «Ճարտարաբուեստի զարդացումը Վենետիկի գաւառին մէջ», արքանանալով գովեստի իր լուրջ ու աշխատուած զործին համար։ Հուսկ բերանացի ներկայացուցած է նաև ԺԳ. զարուն հայ եւ վենետիկան վաճառականական յարաբերութիւնները, նիւթ մը որ մեծապէս հաճելի անցած է իր նորութեան համար։ Պր. Յակոր Յակորեան, չերմ հայրենասէր՝ մոռցած չէ այս տիթիով երեւան հանել իր ազգին վաճառականական բնածին յատկութիւնները օտար ունկնդիրներու առջեւ, նպաստակ ունենալով ցոյց տալ որ՝ եթէ հայերը ունենային հարկ եղած ազատութիւնը եւ զիւրութիւնները՝ կարող էին քիչ ժամանակի մէջ միացնել առաջաւոր Ասիան տուերական կապերով Եւրոպայի հետ։

Կը մազթենք մեր ըրջանաւարտ համալսարանականին լաւագոյն յաջողութիւններ իր առաքեցին մէջ՝ ապացոյցը տալով իր անձին մէջ հայրական անտեսագործական տառանուին։

۱۰۷

ନୂରାଟ୍ରିମ

(ԴԱՍՏԻԱՐԱԿԵՆ ԱՌ ԻՐ ՍԱՆԲ)

Մեկնումիդ ժամն հընչեց . թըռի՛ր թեւովն արծուի
Որդեսա՛կ, սեղմած ավիլի մէջ բուռ մը շող ոսկի ,
Զոր երկնքին հափափեցի քեզի համար :
Գիտեմ, մըտար մատներուս տակ՝ հըլու մարմար,
Արդ կ'ողջունեմ ըղքեղ անդրի մ'հասակալեղ .
Աչքերուդ մէջ բոց կը փառի, ճաճանչ անշեղ .
Գիտեմ՝, այդ լոյսն ըլլա՛յ փառոս քեզ անխոտոր :

Տիեզերքին բացի անհուն Ասկեմատիան
Դէմ յանդիման քու գեռ անփորձ ճիղմ մանկութեան
Սերտեցիր դուն, ու մեղուածան ամփոփեցիր
Հրաշալիքներն՝ զոր հոն Աստուած էր ցաներ հիու.
Տարբերուն հետ եւ աստղերուն լուսապայծառ
Նստար վրսեմ խորհուրդի, դուն հէ՛ղ ապիկար.
Գոնա՛ որդեակ, միտքըդ աշխարհ մըրի փոքրիկ:

Գըսա ու է կը վեհ բարձրացուցի,
Հոգւոյդ մէջ ես տաճար մը վեհ բարձրացուցի,
Սիւներն համակ պորսիկոր, շըքեղ ու փառացի,
Հոն կը բազմի ինն իր փառքին մէջ գէրազօր,
Որպէս Մանուկ հեղ եւ որպէս ծէր թագաւոր.
Հոն երկնքէն կը տեղայ լոյս, շնորհ, բարիք,
Ու կեանքն յաւէտ անմաշնութեան ունի կընիք.
Գըսա ու դիկակ, բայց չելիս դուրս այդ տաճարէն

Պարտէզ մ'ըրի ծաղկաբեղ սր լուրդ և ու գուշակ կը ծաղկի
Շուրջն ածուներ բացի հազար՝ ուր կը ծաղկի
Աղիւն ու գեղ, չուշանն ամբիծ եւ վարդն հրավառ
Անգին զանձեր հոն տեղացի հոգեպարար.
Վիշտերն ամէն, ըստ Սիրոյ միջ կը հալին,
Եւ լոկ կայուն՝ Երկինքը ցոյց տըւի անձին.
Գրնա՛ տըղաս, բայց վանէ՛ սէ՛րը դաւաճան:

Գաղափարի աշխարհիդ մէջ՝ որով օրեւնուր
Ես վասնեցի՝ կրօնք, Հայլենիք՝ յաւէտ անմեռ.
Որոնց լոյսին առջեւ հարկ է որ մըթագնին
Գիտութիւններն եւ հանճարեղ ծնունդ մարդկային.
Այդ ուղին է, ըսի, որ քեզ պիտի տանի
Դէպի աղբիւրն յաւերժական ամէն բանի.
Գրնա՛ որդեակ, բայց մի՛ չկղիր այդ ձամբայէն:
Գրնա՛ որդեակ, բայց մի՛ չկղիր այդ ձամբայէն:

Արդ կը նետուիս մէջն ալիծուի այս ծով զանգվաճ,
Ուրամեղ շարժումն, օրէնքը սուրբ տիեզերքին,
Կը սասանէ մարդիկ, տարրերն համանգամայն
Զարի, բարւոյ յորձանքին մէջ Հողմատատան:
Աւանդեցի եւ քեզ սիրել ձշմարիտն յար,
Գեղեցկութիւնն եւ կապել կամքը Բարւոյն լար.
Գինա՛ որդեա՛կ, բայց մի՛ մոռնար աւանդս յետին

1945 ԱԵՊՆԵՄԲԻ